

ἔσθλός (συνών. ἀγαθός, ἀντίθ. φαῦλος). Καλός/σπουδαῖος, good/noble, Δημόκριτος 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην προῆξιν ἀμαυρίσκει. || **ἔσθλά**. Ξενοφάνης 1.19 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πίων ἀναφαίνει. || (ἀντίθ. δεινά). Ἐμπεδοκλῆς 15.3 δεινὰ καὶ ἐσθλὰ.

ἑσπέρα (ἀντίθ. ἡώς). Ἑσπέρα/βράδυ, evening/night, Ἡράκλειτος 120.1 ἡοῦς καὶ ἐσπέρας τέρματα.

ἑστία. Ἑστία, hearth, Φιλόλαος 7 τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τᾶς σφαίρας ἐστία καλεῖται A 16 (DK I 403,14) πῦρ ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστίαν τοῦ παντός καλεῖ.

ἑστῶ. Οὐσία, essence, Φιλόλαος 6.1-7 ἀ μὲν ἐστὼ τῶν πραγμάτων αἰδῖος . . . μὴ ὑπαρχούσας τᾶς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων.

ἑσχατος. Ἑσχατος/ἀκρότατος, extreme/uttermost, Παρμενίδης 11 γάλατ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος ἑσχατοὺς Ζήνων 1.7 οὐδὲν . . . τοιοῦτον ἑσχατοῦν ἔσται Ἐμπεδοκλῆς 35.10 ἐπ' ἑσχατα τέρματα κύκλου 36 τῶν δὲ συνερχομένων ἐξ ἑσχατοῦν ἵστατο Νεῖκος 100.4 ῥινῶν ἑσχατα τέρθρα Ἀρχύτας A 24 ἐν τῷ ἐσχατῷ οἶον τῷ ἀπλανεῖ οὐρανῷ. || Δημόκριτος 111 ὕβρις εἶη ἂν ἀνδρὶ ἐσχατῇ 219 πενίης ἐσχατῆς.

ἔσω. Βλ. εἴσω.

ἐτάζειν. Ἐξετάζω/ἀνακρίνω, examine/interrogate, Δημόκριτος 266.6 ἦν καὶ πάνν ἐτάζη τοὺς ἀδικέοντας. Πρβλ. ἐλέγχειν.

ἐταῖρος. Φίλος/σύντροφος, friend/companion, Δημόκριτος 255 καὶ μὴ ἐρήμους εἶναι καὶ τὸ ἐταίρου γίνεσθαι.

ἔτεή. Ἀλήθεια/πραγματικότης, truth/reality, Δημόκριτος 6 γινώσκειν τε χρὴ ἄνθρωπον . . . ὅτι ἐτεῆς ἀπὴλλακται. || **ἐτεῆ** (ἀντίθ. νόμῳ). Δημόκριτος A 49 (DK II 97,14) οὐ κατ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν, ὅπερ αὖ πάλιν ἐτεῆ καλεῖ, παρὰ τὸ ἐτεόν, ὅπερ ἀληθὲς δηλοῖ, ποιήσας τοῦνομα 7 ἐτεῆ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός 8 ἐτεῆ οἶον ἕκαστον γινώσκειν ἐν

ἀπόρῳ ἐστὶ 9 νόμῳ χροίῃ, ἐτ ε ῖ δὲ ἄτομα καὶ κενὸν 10 ἐτ ε ῖ
 μέν νυν ὅτι οἶον ἕκαστον ἔστιν <ῖ> οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν 117
 ἐτ ε ῖ δὲ οὐδὲν ἴδμεν· ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀλήθεια 125 νόμῳ χροίῃ,
 νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν, ἐτ ε ῖ δ' ἄτομα καὶ κενόν. Πρβλ. ἀ-
 λήθεια, δόξα, ψεῦδος.

ἑτεροῖον. Ἀλλοιώτικο/διαφορετικό, unlike/different, Μέλισσος
 7(2) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ μυρίοις ἔτεσιν ἐτ ε ρ ο ῖ ο ν γίνοιτο, ὁ-
 λεῖται πᾶν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ 8(2) μὴ μεταπίπτειν μηδὲ γίνεσθαι
 ἐτ ε ρ ο ῖ ο ν.

ἑτεροιοῦσθαι. Ἀλλοιώνομαι/ἀλλάζω, be altered/change, Μέ-
 λισσος 7(2) εἰ γὰρ ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ τ α ι, ἀνάγκη τὸ ἐὸν μὴ ὁμοῖον
 εἶναι 7(3) ὅτε δὲ μήτε προσγίνεται μηδὲν μήτε ἀπόλλυται μήτε
 ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ τ α ι 8(3) καὶ ταῦτα πάντα ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ σ θ α ι
 8(4) πάντα ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ σ θ α ι ἡμῖν δοκεῖ Διογένης 2.2 πάντα
 τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ σ θ α ι 2.7 μετέπιπτε πολ-
 λαχῶς καὶ ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ τ ο 2.12 ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐτ ε ρ ο ι ο ῦ-
 μεν α ἄλλοτε ἄλλοῖα γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.18
 ὁμοιον οὐδὲν οἶόν τε γενέσθαι τῶν ἐτ ε ρ ο ι ο υ μ έ ν ω ν. Πρβλ.
 μεταπίπτειν.

ἑτεροίωσις. Ἀλλοίωση, alteration, Διογένης 5.10 καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ ἐτ ε ρ ο ι ώ σ ε ι ς ἔνεισι 5.19 πολυτρόπου ἐούσης τῆς ἐ-
 τ ε ρ ο ι ώ σ ι ο ς 5.22 ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ἐτ ε ρ ο ι ώ σ ε ω ν.

ἕτερος. Ἄλλος/διαφορετικός, other/different, Ἡράκλειτος 12
 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἔτερα καὶ ἔτερα ὕ-
 दाτα ἐπιρρεῖ Παρμενίδης 8.58 ἐωντῷ πάντοτε ταῦτόν, τῷ δ' ἐτέ-
 ρῳ μὴ τωῦτόν Ζήνων 1.3-7 ἀπέχειν αὐτοῦ τὸ ἔτερον ἀπὸ
 τοῦ ἐτέρου ... οὔτε ἔτερον πρὸς ἔτερον οὐκ ἔσται 2.5
 εἰ δὲ ἀπογινομένου τὸ ἔτερον μηδὲν ἔλαττον ἔσται μηδὲ αὐ
 προσγινομένου αὐξήσεται 3.4-5 ἔτερα μεταξὺ τῶν ὄντων ἐστί,
 καὶ πάλιν ἐκείνων ἔτερα μεταξὺ Ἐμπεδοκλῆς 24 κορυφὰς ἐ-
 τέρας ἐτέρεησι προσάπτων Ἀναξαγόρας 4.19 οὐδὲ γὰρ τῶν
 ἄλλων οὐδὲν ἔοικε τὸ ἔτερον τῷ ἐτέρῳ 12.26-28 παντάπασι
 δὲ οὐδὲν ἀποκρίνεται οὐδὲ διακρίνεται ἔτερον ἀπὸ τοῦ ἐτέ-

